

Wrocław 23.01.2025 r.

dr hab. Szymon Hanczar

Wydział Architektury Wnętrz, Wzornictwa i Scenografii

Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta

we Wrocławiu

Recenzja osiągnięcia artystycznego pt: „Czytanie przestrzeni” i aktywności artystycznej dr. Roberta Gruszeckiego sporządzona w związku z postępowaniem w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Podstawy prawne:

- Art. 221 ust. 5 Ustawy z dnia 20. lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm.)
- Uchwała nr H/9/URNiJK/2024-202544/2023/ Uczelnianej Rady ds. Nauki i Jakości Kształcenia Uniwersytetu Artystycznego im. Małgorzaty Abakanowicz w Poznaniu z dnia 21 października 2024 r.

Podstawowe dane o Habilitancie

Pan dr Robert Gruszecki w roku 2010 uzyskał dyplom studiów pierwszego stopnia z zakresu wzornictwa broniąc pracy pt. *„Zmienność struktur świetlnych”*, którego promotorką była prof. zw. Jadwiga Filipiak. Kolejno Pan Robert Gruszecki rozpoczął studia w obszarze architektury wnętrz i w 2012 r. uzyskała tytuł magistra sztuki na Wydziale Architektury Wnętrz i Scenografii Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu na kierunku Architektura Wnętrz realizując pracę pt. *„Rewitalizacja jako szansa na drugie życie. Rewitalizacja dworca PKP w Kępnie”* pod kierunkiem prof. dr. hab. Józefa Jurka. Kolejny stopień naukowy został

osiągnięty przez habilitanta w 2019 r., kiedy obronił pracę doktorską pt. *“Zamieszkiwanie na wsi - tradycja a współczesność”* zrealizowaną pod opieką dr. hab. Piotra Sudaka na macierzystej uczelni.

Działalność dydaktyczna i naukowa

Pan Robert Gruszecki od momentu zdobycia tytułu magistra związany jest z Alma Mater, gdzie od 2012 r. prowadził zajęcia na studiach wieczorowych (Perspektywa, geometria i rysunek techniczny, Techniki Komputerowe) w Zakładzie Technik Przekazu Projektowego w II Pracowni Rysunku Projektowego prof. dr. Piotra Sudaka. W 2013 r. został zatrudniony w roli asystenta, a po zdobyciu tytułu doktora w 2019 r. na stanowisku adiunkta. Sprawowanie funkcji prodziekana Wydziału Architektury Wnętrz i Scenografii dowodzi wysokich umiejętności organizacyjnych, ale i dużego zaufania wśród współpracowników. Od 2023 r. jest kierownikiem II Pracowni Rysunku Projektowego w Zakładzie Technik Przekazu Projektowego. Podejmowane przez niego tematy dydaktyczne, pierwotnie w roli asystenta, skupiały się na przekazywaniu praktycznych umiejętności, uzbrajających przyszłych adeptów sztuk projektowych w wiedzę niezbędną do efektywnego wykonywania zawodu. W dorobku dydaktycznym Habilitant wykazuje również realizowane z podmiotami zewnętrznymi działania szkoleniowe skierowane do studentów, co dowodzi bardzo świadomego podejścia do misji dydaktycznej.

Dorobek twórczy

Poza aktywnością dydaktyczną i administracyjną na rzecz uczelni Habilitant jest aktywnym projektantem w obszarze architektury wnętrz, czego potwierdzeniem są licznie zrealizowane projekty, często publikowane w mediach branżowych i niejednokrotnie nominowane w konkursach, wyróżniane, czy nagradzane. Pokłosem aktywności twórczych jest również udział w wielu wystawach, konferencjach w kraju i za granicą. Od 2020 roku Pan Robert Gruszecki prowadzi działalność projektową pod nazwą RG Studio Robert Gruszecki.

Aktywność projektowa Habilitanta skupia się na obszarze architektury wnętrz. Ważnym impulsem w jego rozwoju zawodowym był udział w projekcie adaptacji XIX-

wiecznego kościoła w Połajewie na Centrum Dialogu. Realizacja tego projektu, do udziału w którym został zaproszony w 2013 r. przez architekta Andrzeja Majchera, rozniosła się szerokim echem w mediach i prasie, co wywarło duże wrażenie na młodym wówczas projektancie wnętrz. Jak sam przyznaje w autoreferacie, to właśnie okres między 2013 a 2018 rokiem utwierdził go w przekonaniu, że tej dziedzinie projektowej zamierza się poświęcić. Wpływ na to miało również zatrudnienie na macierzystej uczelni, ale i sama osoba prof. dr. Piotra Sudaka, któremu jako twórca wiele zawdzięcza, i którego wymienia jako jedną z ważniejszych osób na swojej ścieżce projektowej oraz pedagogicznej. Osiągnięcia takie jak *Nagroda Artystyczna Miasta Poznania*, III nagroda w konkursie *Rytm światła - hotel w krajobrazie* (zespołowa wraz z Emilia Cieśła), czy nominacja jednego z projektów w konkursie *Sztuka wnętrza 2017*, tylko utwierdziły go w przekonaniu o słusznie obranej ścieżce kariery.

Lata aktywności zawodowej po 2019 r. dr Robert Gruszecki określa jako charakteryzujące się bardziej świadomym podejściem do projektowania, a ugruntowana wiedza i nabrane doświadczenie pozwoliły mu czuć się zdecydowanie swobodniej w wielu obszarach związanych z projektowaniem wnętrz. W portfolio wykazuje z tego okresu kilka ciekawych projektów jakimi są m.in.: projekt wnętrz mieszkania - Rodzinny Gaj (Wrocław), projekt wnętrz domu jednorodzinnego - Grottgera (Kępno), projekt wnętrz biurowych Geo-Dom (Kępno), projekt mieszkania z antresolą - ANDE (Wrocław), za który otrzymał wyróżnienie honorowe w kategorii wnętrza mieszkalne w konkursie organizowanym w ramach *VIII Międzynarodowego Biennale Architektury Wnętrz 2024*.

Projekty zrealizowane przez dr Roberta Gruszeckiego mają kilka wspólnych cech, co on sam podkreśla w autoreferacie, pisząc: *“relacja z zastaną przestrzenią, prostota, synteza w projektowaniu i konsekwencja”*. Zdecydowanie prostota i synteza są elementami wybijającymi się na pierwszy plan. Projekty ze wszech miar oszczędne, często pozbawione ‘projektowych’ ozdób, wręcz powstałe bez udziału projektanta. Przy czym uważam to za zaletę, ingerencja w przestrzeń w sposób nie zdradzający udziału projektanta. Efekt ten osiąga między innymi dzięki rezygnacji z pogoni za trendami, za to zdecydowanymi działaniami w przestrzeni *“(...) lubię budować przestrzeń na zasadzie mocnych decyzji materiałowych czy kolorystycznych, mam tu na myśli na przykład jednorodne potraktowanie zabudowy meblowej z płaszczyzną ściany po to by podkreślić dany fragment”*.

Osiągnięcie artystyczne - projekt habilitacyjny

Za dzieło habilitacyjne dr Piotr Gruszecki wskazuje projekt wnętrz mieszkania zlokalizowanego w Poznaniu, tytułując je *“Czytanie przestrzeni”*. Przedmiotem interwencji projektowej była przestrzeń w nowym budynku, a punktem startowym stan powszechnie nazywany deweloperskim - wnętrze, które z powodzeniem można poddać aranżacji bez zbędnych i nadmiernych przeróbek. O ile w pierwotnym odbiorze projektu brakło mi tu indywidualnego, krytycznego podejścia do zastanego układu funkcjonalnego, to finalnie uznaję ten kierunek działania. Autor sam wskazuje *“ogólna idea projektu zakładała maksymalne wykorzystanie potencjału zastanej przestrzeni, po to, by sztuka odgrywała w niej pierwszoplanową rolę”*. Podejście to jest w pełni zbieżne z tytułem dzieła habilitacyjnego - *“Czytanie przestrzeni”*. Autor nie podejmuje próby zoptymalizowania układu pomieszczeń, nie ingeruje w ich wielkość, czy rozmieszczenie pomieszczeń, ale podąża za tym, co wnosi projekt architektoniczny, aranżuje stan faktyczny dostosowując się do zastanych ograniczeń, wykorzystując w tym celu odpowiednie elementy wyposażenia. Właścicielka lokalu jest posiadaczką kolekcję sztuki (co padło we wcześniejszym cytacie), dla której Habilitant miał stworzyć odpowiednie warunki ekspozycji. Z tego też powodu nie proponuje rozwiązań konkurencyjnych dla niej, a jedynie swoiste passe partout. Całość jest skąpana w bieli, bielonym lub naturalnym drewnie.

“Wspomniana już wcześniej kolekcja sztuki determinowała podejście do projektu. Ważną jej cechą była mocna kolorystyka, co było dodatkowym wyzwaniem”. Autor w dotychczasowych realizacjach ograniczał paletę barw, tym razem zdecydował się nawiązać do jej rozbudowanego wachlarza, w efekcie stworzył pewien dialog sztuki z designem przez zastosowaniem charakterystycznych elementów wyposażenia, czy dodatkami. Tym też argumentuje wskazanie tego projektu jako dzieła habilitacyjnego, było ono bowiem przełomem w jego dotychczasowej twórczości projektowej i jak sam twierdzi charakteryzuje się bardziej swobodnym podejściem do projektowania.

Praca zawiera liczne rysunki techniczne dowodzące zaawansowanego warsztatu projektowego, zdjęcia wykonane przed podjęciem prac realizacyjnych, w ich trakcie, oraz prezentujące efekt finalny. Autor precyzyjnie opisuje, z wszelkimi detalami, poszczególne elementy realizowanego projektu, nie pomijając również tych wątków, które stanowiły

pewne problemy wykonawcze, a które jako projektant musiał rozwiązać.

Zastosowane w aranżacji materiały są powszechnie stosowanymi. Brak tu wyszukanych wykończeń pozycjonujących projekt w segmencie np. prestiżowych. Mimo to, nie można odmówić realizacji oryginalnego, efektownego charakteru. Autor działa we wnętrzu kolorem, materiałem, kompleksową aranżacją całych przestrzeni. W projekcie czytelny jest pomysł stworzenia tła dla selekcji prac plastycznych.

Chcąc podsumować dzieło habilitacyjne, jak również zawarte w załączonej dokumentacji portfolio, oraz prezentację dydaktyki, nawiążę do jednej z cech, jaką autor wymienia wśród definiujących jego działalność: konsekwencja. Projekty wykazane w dorobku są działaniami bardzo oszczędnymi w wyrazie, minimalistycznymi interwencjami we wnętrzach celem zbudowania tła dla toczącego się w nich życia. Autoreferat to bardzo syntetyczna i w pełni czytelna autorska wypowiedź prezentująca ideę projektową, jakiej Habilitant pozostaje wierny, a wyjątek (odrobina kolorowego szaleństwa) potwierdza regułę. Nawet forma w jakiej dokumentacja została przedłożona, trzy albumy, skrupulatnie zaprojektowane, estetycznie oprawione, powściągliwie opisane jest spójna z wszystkimi wymienionymi elementami. Na każdym z tych etapów Autor jest konsekwentny w przekazie, dając odbiorcy tylko i wyłącznie to co niezbędne, nie zamęcza nadmiarem rozwiązań, form, czy tekstu.

Konkluzja

Po wnikliwym zapoznaniu się z twórczością, dorobkiem projektowym, dydaktycznym i naukowym dr. Roberta Gruszeckiego w pełni uznaję jego osiągnięcia artystyczne, działalność dydaktyczną i organizacyjną, zaangażowanie w prowadzone ze studentami zajęcia. Oceniając pracę projektową wskazaną jako dzieło habilitacyjne, uznaję, że jest ono indywidualną, oryginalną wypowiedzią artystyczną, wnoszącą ciekawy punkt widzenia w rozwój dyscypliny sztuki plastycznej i konserwacja dzieł sztuki. Tym samym uznaję, że dr Robert Gruszecki spełnia wszystkie wymogi określone w art. 221 ust. 5 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm.).

W związku z powyższym popieram wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego doktorowi Robertowi Gruszeowskiemu.

dr hab. Szymon Hanczar